

РОЗВИТОК АРХІТЕКТУРИ В ЕПОХУ СЕРЕДНЬОВІЧЧЯ

(Романтичний стиль)

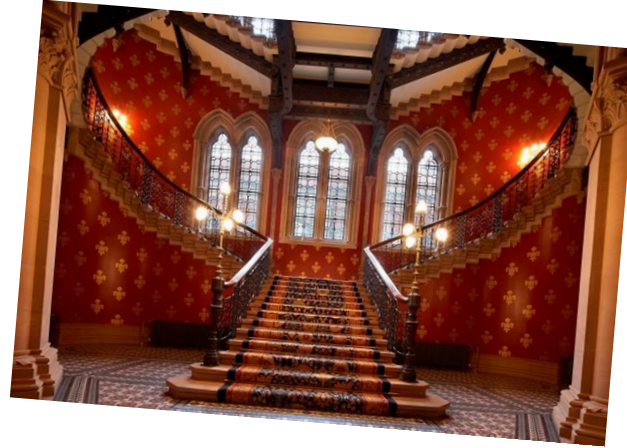
РОЗВИТОК АРХІТЕКТУРИ В ЕПОХУ СЕРЕДНЬОВІЧЧЯ (РОМАНТИЧНИЙ СТИЛЬ)

- Романтизм - (франц. romantisme), ідейний і художній напрямок у європейській і американській духовній культурі кінця 18 - 1-й половини 19 вв. Французький romantisme веде родовід від іспанського romance (так називали в середні століття іспанські романси, а потім і лицарський роман), через англ. romantic (романтичний), передане по - французьки romanesque, а потім romantique і означало в 18 столітті «дивне», «фантастичне», «мальовниче». На початку 19 століття слово романтизм стає терміном для позначення нового літературного напрямку, протилежного класицизму.
- У радянському літературознавстві термін романтизм нерідко додають і інший, розширений зміст. Їм позначають конфронтуючий реалізму (у широкому змісті) тип художньої творчості, у якому вирішальну роль грає не відтворення дійсності, її активна пересвідомість, втілення ідеалу художника. Такому типу творчості наявні тяжіння до демонстративної умовності форми, фантастики, гротеску, символіці.
- Романтизм - у традиційному, конкретно - історичному значення цього слова з'явився як би вищою крапкою антипросвітительського руху, що прокотився по всіх європейських країнах; його основна соціально - ідеологічна передумова - розчарування в буржуазній цивілізації, у соціальному, промисловому, політичному і науковому прогресі, що приніс нові контрасти й антагонізми, а також «дроблення», нівелювання і духовне спустошення особистості.
- В архітектурі романтизм одержав слабке відображення, уплинувши головним чином на садово - паркове мистецтво й архітектуру малих форм, де позначилося захоплення екзотичними мотивами, а також на напрямок так названої помилкової готики.)
- Романтизм - (франц. romantisme), ідейний і художній напрямок у європейській і американській духовній культурі кінця 18 - 1-й половини 19 вв. Французький romantisme веде родовід від іспанського romance (так називали в середні століття іспанські романси, а потім і лицарський роман), через англ. romantic (романтичний), передане по - французьки romanesque, а потім romantique і означало в 18 столітті «дивне», «фантастичне», «мальовниче». На початку 19 століття слово романтизм стає терміном для позначення нового літературного напрямку, протилежного класицизму.
- У радянському літературознавстві термін романтизм нерідко додають і інший, розширений зміст. Їм позначають конфронтуючий реалізму (у широкому змісті) тип художньої творчості, у якому вирішальну роль грає не відтворення дійсності, її активна пересвідомість, втілення ідеалу художника. Такому типу творчості наявні тяжіння до демонстративної умовності форми, фантастики, гротеску, символіці.
- Романтизм - у традиційному, конкретно - історичному значення цього слова з'явився як би вищою крапкою антипросвітительського руху, що прокотився по всіх європейських країнах; його основна соціально - ідеологічна передумова - розчарування в буржуазній цивілізації, у соціальному, промисловому, політичному і науковому прогресі, що приніс нові контрасти й антагонізми, а також «дроблення», нівелювання і духовне спустошення особистості.
- В архітектурі романтизм одержав слабке відображення, уплинувши головним чином на садово - паркове мистецтво й архітектуру малих форм, де позначилося захоплення екзотичними мотивами, а також на напрямок так названої помилкової готики.)

РОЗВИТОК АРХІТЕКТУРИ В ЕПОХУ СЕРЕДНЬОВІЧЧЯ (РОМАНТИЧНИЙ СТИЛЬ)

- В архітектурі та мистецтві панівними були романський і готичний стилі. Романський художній стиль, передусім, проявився в архітектурі, де він домінував у X-XII ст. Він виник у результаті синтезу залишків художньої культури Риму і варварських племен. Сам термін «романський» запроваджений за аналогією («романські мови»), вказує на спадкоємність від Риму і означає «в манері римлян». Цей стиль найбільш яскраво представлений у Франції, Італії та Німеччині. На розвитку романського будівництва позначилась загальний стан періоду X-XI ст., відомого у західному світі як військовий феодалізм. Характерними спорудами того бурхливого, неспокійного часу стали масивні кам'яні «орлині гнізда» на скелях, похмурі храми з укріпленими стінами, що нагадували фортецю, захисні споруди численних монастирів. Романські собори ще несли в собі своєрідний функціональний момент - вони захищали місто і його населення від ворогів, тому мали товсті стіни, вузькі, як бійниці, вікна.

ИНТЕР'ЕР

ЕКСТЕР'ЕР

РОЗВИТОК АРХІТЕКТУРИ В ЕПОХУ СЕРЕДНЬОВІЧЧЯ (РОМАНТИЧНИЙ СТИЛЬ)

